

647.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

ustalające starszeństwo i warunki przyjęcia oficera zawodowego, przeniesionego do rezerwy, ponownie na oficera zawodowego.

Na podstawie artykułów 30 i 101 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. Ponowne przyjęcie oficera zawodowego, przeniesionego do rezerwy, na oficera zawodowego, może nastąpić:

- 1) jeśli przeniesienie do rezerwy zostało przeprowadzone:
 - a) na własną prośbę,
 - b) na skutek utraty zdolności fizycznej, o ile komisja wojskowo-lekarska stwierdzi odzyskanie tej zdolności w stopniu wymaganym do zawodowej służby wojskowej,
- 2) jeśli czasokres spędzony w rezerwie nie przekracza 5-ciu lat,
- 3) jeśli dany oficer nie przekroczył:

w stopniu do majora włącznie	43 lat
„ „ podpułkownika	45 „
„ „ pułkownika	47 „
„ „ generała brygady	49 „
„ „ generała dywizji i generała broni	51 „

§ 2. Ponowne przyjęcie do wojska jako oficera zawodowego następuje do tego korpusu osobowego, z jakiego został dany oficer przeniesiony do rezerwy, z wyjątkiem wypadku przewidzianego w ustępie 4 artykułu 8 ustawy z dnia 23 marca 1922 r.

§ 3. Ponowne przyjęcie do wojska jako oficera zawodowego następuje zasadniczo w stopniu, w jakim oficer zawodowy został przeniesiony do rezerwy, przyczem, zatrzymując datę starszeństwa otrzymaną przy przejściu do rezerwy, zostaje umieszczony na liście oficerów zawodowych po oficerach zawodowych tego samego stopnia i starszeństwa.

O ile jednak dany oficer awansował w rezerwie, zostaje przyjęty w nowym stopniu z datą starszeństwa awansu w rezerwie zostaje umieszczony na liście oficerów zawodowych po oficerach zawodowych tego samego stopnia i starszeństwa.

§ 4. Kolejność starszeństwa między sobą powołanych ponownie do zawodowej służby oficerów rezerwy, ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 5. Okresu czasu, spędzonego w rezerwie, nie wlicza się do czasu służby wojskowej.

§ 6. Definitywne przyjęcie na zawodowego oficera następuje zasadniczo po odbyciu okresu próbnego (przeszkolenia), którego czas trwania oraz program ustali Minister Spraw Wojskowych.

O ile przerwa w służbie nie przekracza półtora roku, przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych prawo zwolnienia z odbycia próbnego okresu służby.

§ 7. Prośba o ponowne przyjęcie na zawodowego oficera winna być skierowana przez P. K. U., na której terenie dany oficer zamieszkuje, do M. S. Wojsk. i ma zawierać:

- a) zaświadczenie dwóch zawodowych, sztabowych oficerów o posiadaniu przez petenta kwalifikacji moralnych,
- b) własnoręcznie napisane curriculum vitae za czas od chwili przejścia do rezerwy,
- c) w wypadku przejścia do rezerwy wskutek utraty zdolności fizycznych, dodatnie orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej.

§ 8. Paragrafy 1 do 7 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do tych oficerów zawodowych, przeniesionych do rezerwy, którzy obecnie służą czynnie i którzy prosili o ponowne zamianowanie ich zawodowymi oficerami.

Przemianowanie tych oficerów może nastąpić wedle uznania Ministra Spraw Wojskowych, w miarę wolnych miejsc etatowych.

Jako datę starszeństwa otrzymają oni dzień 1-szy lipca 1919 r. z liczbą kolejną przed innymi oficerami rezerwy, którzy z tą samą datą starszeństwa będą przemianowani na oficerów zawodowych, przyczem kolejną liczbę starszeństwa między nimi ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

648.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

w sprawie ustalenia starszeństwa oficerów rezerwy przy przemianowaniu na oficerów zawodowych.

Na podstawie artykułów 30 i 121 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) — zarządzam co następuje:

§ 1. Oficerowie rezerwy, którzy w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie prosili jeszcze na podstawie artykułu 121 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich o przyjęcie do wojska w charakterze oficerów zawodowych i obecnie służby nie pełnią, o ile nie podpadają pod artykuł 101 cytowanej ustawy, otrzymają w wypadku przyjęcia ich do wojska w charakterze oficerów zawodowych, jako datę starszeństwa — pierwszy dzień miesiąca nastę-

pującego po powołaniu ich do służby wojskowej, przyczem kolejną liczbę starszeństwa tych oficerów między sobą ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 2. Oficerowie rezerwy, którzy obecnie służą czynnie i którzy prosili o zamianowanie ich oficerami zawodowymi, otrzymają przy przemianowaniu ich na oficerów zawodowych, następujące daty starszeństwa:

- A) Oficerowie, którzy byli zakwalifikowani na oficerów zawodowych, którzy jednak nie mogli być umieszczeni w ogłoszonej liście starszeństwa oficerów zawodowych — dzień 1 czerwca 1919 r. z liczbą kolejną należną im wśród oficerów objętych listą starszeństwa oficerów zawodowych.
- B) Podporucznicy, których nominacje były ogłoszone w Dziennikach Personalnych M. S. Wojsk. w r. 1922 i 1923:
- 1) dzień 1 czerwca 1919 r., o ile jako szeregowi służyli przed 1 listopada 1918 r. w armjach zaborczych lub formacjach uznanych przez Państwo Polskie,
 - 2) pierwszy dzień miesiąca następującego po ukończeniu szkoły podchorążych, o ile ukończyli jedną ze szkół podchorążych,
 - 3) pierwszy dzień miesiąca następującego po dniu mianowania, oznaczonym w dekreście nominacyjnym, o ile przed 1 listopada 1919 r. nie służyli, a nominacje uzyskali bez ukończenia szkoły podchorążych.

Dla wszystkich podporuczników, którzy służyli w tym stopniu dwa lata, obliczone przy zastosowaniu postanowień artykułów 33, 38 i 47 ustawy z dnia 23 marca 1922 r., należy w zastosowaniu artykułu 31 tejże ustawy, przeprowadzić przemianowanie w stopniu porucznika, ze starszeństwem od pierwszego dnia miesiąca następującego po ukończeniu wymaganych do awansu dwóch lat.

Podporucznicy, którzy przy przemianowaniu ich na oficerów zawodowych mieliaby otrzymać datę starszeństwa równą starszeństwu podporuczników względnie poruczników, objętych już listą starszeństwa oficerów zawodowych, zostaną umieszczeni na tej liście po ostatnim oficerze w danym stopniu i starszeństwie.

- C) Pozostali oficerowie rezerwy, zatrzymani w służbie czynnej — dzień 1 lipca 1919 r.

Kolejną liczbę w starszeństwie między sobą przemianowanych oficerów wymienionych w punktach B) i C) ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

649.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

w sprawie przemianowania urzędników wojskowych na oficerów zawodowych.

Na podstawie artykułów 30 i 105 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. № 32 poz. 256)—zarządzam co następuje:

§ 1. Przemianowanie urzędników wojskowych na oficerów zawodowych ma być przeprowadzone na podstawie zakwalifikowania przez Komisję Aktywacyjną, utworzoną przez Ministra Spraw Wojskowych. Zakwalifikowanie na oficera zawodowego przez Komisję Aktywacyjną nie przesądza samego przemianowania, które następować będzie w miarę rzeczywistego zapotrzebowania i w ramach obowiązujących etatów.

§ 2. Przemianowani na oficerów zawodowych urzędnicy wojskowi otrzymają jako datę starszeństwa dzień 1-szy grudnia 1920 r., przyczem w stosunku do oficerów objętych listą starszeństwa oficerów zawodowych, zostaną umieszczeni na tej liście po ostatnim oficerze w danym stopniu i starszeństwie.

§ 3. Kolejną liczbę starszeństwa między przemianowanymi byłymi urzędnikami wojskowymi oraz w stosunku do oficerów rezerwy tego samego stopnia i starszeństwa, przemianowanych na podstawie rozporządzenia z dnia 18 sierpnia 1923 r. w sprawie ustalenia starszeństwa oficerów rezerwy przy przemianowaniu na oficerów zawodowych (Dz. U. R. P. № 84, poz. 648) — ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

650.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 sierpnia 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet dziennych.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djety dzienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 599), ustala się jak następuje: